

Poštovani!

Kad čitamo koliko je pravopisa već izdano, kolika im je tiraža i zarada, a onda vidimo kakva je situacija sa hrvatskim jezikom u Lijepoj našoj, mislimo da u praksi nema koristi od svih tih akademija, instituta, vijeća koji postoje samo zbog sebe te da bi ih se slobodno moglo ukinuti bez velike štete. Ustav jamči korištenje standardnog hrvatskog jezika a ne postoji riječnik za njega.

Vi dakle pišete pravopis za nepostojeći jezik.

Gledamo neki televizijski program pa ne znamo jesmo li mi to u BiH ili Srbiji. Emitira se na stranom jeziku, nema titla. Netko smatra da neke strane jezike treba prevoditi a neke ne, da bi mi morali znati srpski i bosanski.

Zašto mi našoj djeci moramo objašnjavati kakav je to film "Čitulja za Eskobara" i sl. Da ne govorimo o riječima koje se rabe u HRT-u i ostalim TV kućama.

Slično je i sa tiskom. Očito se uspješno provodi tajni program "jedna po jedna srpska reč" koji skoro neosjetljivo kvari hrvatski jezik ubacivanjem jedne po jedne srpske riječi a vi sa druge strane izbacujete neke stare hrvatske riječi (grješka, zadatci ...).

Zar treba iz Kanade doći jedna Ruža Tomašić i tražiti da se u Saboru mora govoriti službenim hrvatskim jezikom kojega su desetljećima trovali i uništavali dok napokon nije dobio međunarodno priznanje. A što nam to uopće korist kad se ovako govori. Zašto i vi nemate hrabrosti podpisati novu Deklaraciju kao što su to učinili naši stari i riskirali puno u onom sustavu. Imate li vi uopće ljubavi za Hrvatsku.

Običan hrvatski narod želi hrvatski jezik a ne vaša mudrovanja hoće li se pisati ne ću ili neću.

Kad se bude u javnoj uporabi koristio standardni hrvatski jezik onda napišite pravopis.

Pravim Hrvatima je princip bio davno poznat: hrvatski treba mijenjati tako da bude što različitiji od srpskoga, obratno od onoga što oni rade hrvatskome jeziku i izjednačavaju ga srpskome. Tako ga možemo najbolje zaštititi. Dopustili ste i onaj skandal sa prvim poslijeratnim riječnikom hrvatskoga jezika gdje su riječi kao npr. "pantljika" proglašene hrvatskim. A onda su izdavači i autori bili primorani zamijeniti riječnike novim sa malim izmjenama a one stare koje smo vratili poslali su u

BiH da tamošnji Hrvati ne bi naučili hrvatski.

Nemojte pisati nego djelujte tako da se u javnoj uporabi koristi hrvatski standardni jezik.

Da njime govore u školstvu, politici sredstvima javnog priopćavanja itd. U Zagrebu je skoro nestala riječ "što" nego se koristi riječ "šta", "zašta" i sl.

A svojim nakaradnim naglaskom Zagreb terorizira cijeli narod. Čak i vi kada govorite o jeziku ne možete se toga osloboditi kao ni "dakanja" koje je uobičajeno i na TV i sl.

Mi nismo stručni kao vi ali ne podnosimo da se hrvatski jezik tako kvari, uništava i mijenja sve dok opet ne dođe na hrvatsko srbski. Standard uvijek podrazumijeva jednu vrijednost. Pa kad pišete riječnik standardnog hrvatskog jezika odlučite se samo za jednu riječ a ne da se npr. može reći nadnevak ali može i datum. To će se moći napisati u riječniku hrvatskoga književnog jezika.

Dakle najprije napišite riječnik standardnog hrvatskog jezika a onda pravopis i gramatiku, sve čim različitije od srbskog, bošnjačkog i sl. I djelujte na svih, svim sredstvima, da se hrvatski standardni jezik i primjeni bez obzira da li vam je to u opisu posla.

Sa štovanjem,

običan i nestručan hrvatski puk koji od vas očekuje puno više stvarnih i praktičnih rezultata